

”Aina mun pitää”

Pertti Kurikan Nimipäivät (PKN) –yhtye teki historiaa. Kehitysvammaisia ei ole Euroviisulavoilla ennen nähty. Ja onhan PKN täydellinen vastakohta sille mitä Euroviisut edustaa: lahjakkuutta, kauneutta, seksikkyyttä ja lavasäteilyä. PKN –yhtyeen valtteja ovat rehellisyys, aitous ja asenne. Mikäli vedonlyöntiyhtiöitä on uskominen, Wienistä voi tulla jättipotti.

21.3. vietettiin kansainvälistä Downin syndrooma-päivää. Syndrooma johtuu kromosomin 21 virheellisestä määrästä: kahden sijaan niitä on kolme. Siitä tuo päivämäärä. Päivä olisi mennyt minultakin ohi, ellei pojallani olisi kyseistä syndroomaa. Poika ei vielä ymmärrä viisujen perään, mutta tunnistaa selvästi jotain tuttua Tonissa, PKN -yhtyeen rumpalissa. Minä taas tunnistan pojassani samaa aitoutta, kuin kansa bändin pojissa.

Pinnalle noussutta keskustelua kehitysvammaisuudesta on tervehdittävä ilolla. PKN –yhtyeen tarina luo uskoa siihen, että paikka maailmassa löytyy myös pojalleni. Henkilökohtaisesti toivon, että viisuhuumassa kehitysvammaisuuden ylle ei kuitenkaan asetettaisi sille kuulumatonta sädekehää. ”Kehitysvammaiset ovat kaikki nii-in söpöjä” on yhtä väärä asenne kuin se, että ”en halua heitä naapurikseni”. Olemme kaikki yksilöitä, hyvässä ja pahassa.

Joskus pohdin, millainen poikani on taivaassa? Korjaantuuko hänen kromosominsa kerran kohdilleen? Uskon, että vastaus on ei. Oireyhtymä on erottamaton osa hänen persoonallisuuttaan. Siksi hän ei voi koskaan ”parantua” eikä pidäkään. Hänenkään tapauksessa Luoja ei luomistyössään tehnyt virhettä.

Teemu Voutilainen
Seurakuntapastori
Puijon seurakunta